

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/46838 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 11 augustus 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 augustus 2008, verzonden op 12 augustus 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

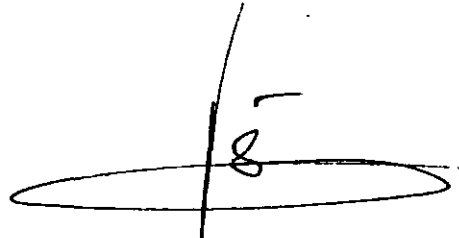
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2008

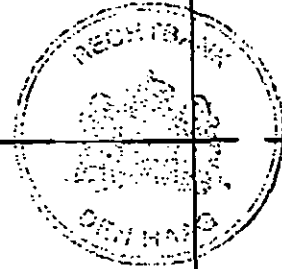
345.
Verzonden: 8 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a vertical line extending upwards from the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/46838 BEPTDN

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
11 augustus 2008**

inzake

geboren op , van Iraanse nationaliteit,

eiser,
gemachtigde: mr. B.A. Palm, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de **Staatssecretaris van Justitie**,
verweerder,
gemachtigde: mr. E.T.P. Scheers, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij besluit van 19 november 2007 (hierna: het bestroden besluit) heeft verweerder de
aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd
afgewezen. Eiser heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 29 mei 2008, waar eiser in persoon is verschenen.
Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten
toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor
bepaalde tijd.

2.2 Eiser heeft ook op 9 juni 2004 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij
besluit van 12 juni 2004 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Eiser heeft hiertegen
beroep ingesteld, dat door deze rechtbank (zittingsplaats Leeuwarden) bij uitspraak van 2 juli
2004 ongegrond is verklaard. Het hiertegen door eiser ingestelde hoger beroep is door de
Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) bij uitspraak van 12
augustus 2004 ongegrond verklaard.

2.3 Op 14 november 2005 heeft eiser een herhaalde asielaanvraag ingediend, die door
verweerder bij besluit van 18 november 2005 is afgewezen. Tegen dit besluit heeft eiser geen
rechtsmiddel aangewend.

2.4 Op 10 november 2006 heeft eiser de thans in geding zijnde asielaanvraag ingediend. Eiser
heeft aan deze aanvraag ten grondslag gelegd dat hij in aanmerking komt voor een

zaaknummer: AWB 07/46838 BEPTDN

blad 2

verblijfsvergunning asiel op de in artikel 29, eerste lid, onder a en b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) opgenomen gronden. Eiser heeft daarbij aangevoerd dat hij bij terugkeer naar Iran te vrezen heeft voor vervolging, nu hij in Nederland is bekeerd tot het christelijk geloof en hij in Iran een buitenechtelijke relatie heeft gehad.

2.5 Verweerder heeft in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, overwogen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij als gevolg van overspel in de negatieve belangstelling van de Iraanse autoriteiten staat. Verweerder verwijst naar voornoemde uitspraak van de AbRS van 12 augustus 2004, waarbij onherroepelijk is vastgesteld dat eiser buiten de werkingssfeer van de strafbepaling voor overspel valt nu hij niet getrouwd is. Verweerder is van mening dat eisers bekering tot het christelijk geloof evenmin kan leiden tot verlening van asiel. Het is volgens verweerder niet aannemelijk dat de bekering van eiser bij de Iraanse autoriteiten bekend is geworden, nog daargelaten dat er geen sprake is van continuïteit nu de belangstelling van eiser voor het christelijk geloof pas in Nederland is ontstaan. Verweerder wijst er op dat uit het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van juni 2007 blijkt dat tot christen bekeerde moslims in Iran maatschappelijk redelijk probleemloos kunnen functioneren en geen vervolging te vrezen hebben van de Iraanse overheid. Verweerder acht het niet geloofwaardig dat eiser zijn geloof belijdt op een wijze dat hij mensen actief tracht te bekeren tot het christendom, nu hij deze stelling niet op enige wijze aannemelijk heeft gemaakt. Subsidiair is verweerder van mening dat de omstandigheid dat eiser in het land van herkomst beperkingen zal ondervinden waar het gaat om actief bekeren van moslims onvoldoende is om aan te nemen dat er een reëel risico zal zijn van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

2.6 Eiser heeft in beroep een kopie van een dagvaarding van het Openbaar Ministerie van de Islamitische Revolutie overgelegd, waarin hij wordt opgeroepen om zich op 7 januari 2008 bij de rechtbank te melden voor de tenuitvoerlegging van zijn straf voor overspel met getrouwde personen. Volgens eiser blijkt hieruit dat zijn buitenechtelijke relatie wel degelijk een reëel risico van vervolging heeft opgeleverd. Voorts heeft eiser in beroep betoogd dat hij is bekeerd tot het christelijk geloof, waarbij hij bovendien actief tracht mensen te bekeren tot het christendom. Volgens eiser lopen met name christenen die actief bekeren in Iran het reële risico om te worden vervolgd. Eiser heeft ter onderbouwing hiervan een krantenbericht uit het dagblad Trouw van 16 januari 2008 overgelegd, waaruit blijkt dat in Iran een wetsontwerp aanhangig is waarbij de doodstraf voor afvalligheid wordt vastgelegd.

2.7 De rechtbank overweegt als volgt.

2.8 Uit de jurisprudentie van de AbRS (onder meer de uitspraak van 6 maart 2008, LJN BC9421) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover een vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.9 De rechtbank stelt vast dat door de inwerkingtreding van Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2007/15 (hierna: WBV 2007/15) op 29 juli 2007 het beleid voor

zaaknummer: AWB 07/46838 BEPTDN

blad 3

(geboren, bekeerde en bekerende) christenen uit Iran is gewijzigd. Tot 19 mei 2007 gold een besluitmoratorium als bedoeld in artikel 43 van de Vw, waarbij de individuele beslistermijn voor christenen uit Iran, die een aanvraag hadden ingediend voor een verblijfsvergunning asiel, tot voornoemde datum werd verlengd. Na de afschaffing van dit besluitmoratorium is door middel van WBV 2007/15 het nieuwe, hieronder onder punt 2.17 nader weergegeven, beleid ten aanzien van (geboren, bekeerde en bekerende) christenen uit Iran vastgesteld.

2.10 Nu aldus ten tijde van het bestreden besluit sprake was van een rechtens relevante wijziging van het recht en tussen partijen niet in geschil is dat eiser een bekeerde christen is, stelt de rechtbank vast dat de door eiser op 10 november 2006 ingediende aanvraag niet kan worden beschouwd als een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

2.11 Uit het voorgaande volgt dat het bestreden besluit volledig kan worden getoetst. Dit betekent naar het oordeel van de rechtbank evenwel niet dat eerder aangevoerde feiten die tijdens de eerste asielaanvraag van eiser reeds zijn beoordeeld en waarvan de beoordeling in rechte is komen vast te staan, opnieuw kunnen worden beoordeeld.

2.12 De afwijzing van eisers aanvraag van 9 juni 2004 is bij uitspraak van de AbRS van 12 augustus 2004 in rechte vast komen te staan. Hierbij heeft de AbRS onder meer geoordeeld dat verweerder terecht - onder toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw - aan eiser het ontbreken van reisdocumenten heeft tegengeworpen. De rechtbank zal derhalve ook bij haar beoordeling van dit rechtsoordeel uitgaan.

2.13 De rechtbank stelt vervolgens vast dat verweerder in het bestreden besluit niet heeft geconcludeerd tot algehele ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser. Verweerder heeft het asielrelaas inhoudelijk getoetst. Gelet hierop, zal de rechtbank dit inhoudelijke standpunt van verweerder toetsen.

2.14 Ingevolge artikel 13, aanhef en onder a en c, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.15 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in samenhang met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.16 Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw - voor zover hier van belang - kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. (...).

2.17 In WBV 2007/15 is in onderdeel 3.7 bepaald dat ten aanzien van Iraanse vreemdelingen die in Nederland zijn bekeerd tot het christendom onderdeel C2/2.6 van de

zaaknummer: AWB 07/46838 BEPTDN

blad 4

Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) van toepassing is. Voor hen geldt voorts dat zij op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw in aanmerking kunnen komen voor de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd wanneer zij aannemelijk maken dat zij bekeerd zijn en dat zij al problemen hebben ondervonden om andere redenen dan de nieuwe geloofsovertuiging, die op zichzelf onvoldoende redenen vormen om een verblijfsvergunning asiel te verlenen.

2.18 De rechtbank stelt voorop dat de situatie in Iran niet zodanig is dat asielzoekers uit dat land in het algemeen zonder meer als vluchteling kunnen worden aangemerkt. Eiser zal aannemelijk moeten maken dat met betrekking tot hem persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan die zijn vrees voor vervolging in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw rechtvaardigen.

2.19 Eiser heeft in beroep gesteld dat hij het christelijk geloof belijdt op een wijze waarbij hij mensen actief tracht te bekeren tot het christendom. Volgens eiser zal hij ook bij terugkeer in Iran actief trachten moslims te bekeren, hetgeen hem in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten zal plaatsen met een reëel risico van vervolging. De rechtbank volgt eiser niet in dit betoog. De rechtbank stelt vast dat eiser niet ter onderbouwing gegevens heeft overgelegd waaruit kan worden afgeleid dat hij na zijn bekering mensen heeft benaderd met het doel hen te bekeren tot het christelijk geloof. Eiser heeft gewezen op het feit dat hij lid is van de Iraanse kerkgemeenschap te maar het is de rechtbank aan de hand van de door eiser overgelegde krantenartikelen noch anderszins gebleken dat deze kerkgemeenschap (en dus ook haar leden) het christendom belijdt op een wijze waarbij actief wordt getracht mensen te bekeren tot het christendom. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder terecht heeft overwogen dat eiser zijn stelling dat hij mensen actief tracht te bekeren tot het christendom, nader had dienen te onderbouwen.

2.20 De rechtbank overweegt vervolgens dat in het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken over Iran van juli 2008 (geactualiseerd op 12 februari 2008) is te lezen dat in principe geen problemen te verwachten zijn voor een bekeerde christen. Indien problemen ontstaan, doen deze zich meestal voor in de familiesfeer. Op apostasie (afvalligheid van de islam) staat volgens de sjari'a de doodstraf, maar in de Iraanse strafwetgeving zijn (nog) geen strafbepaling opgenomen met betrekking tot apostasie. In de aan het algemeen ambtsbericht ten grondslag liggende verslagperiode zijn geen gevallen bekend waarin vanwege apostasie straffen zijn uitgesproken. De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat verweerder aan de door eiser overgelegde krantenartikelen concrete aanknopingspunten behoorde te ontleenen om aan de juistheid of volledigheid van het algemeen ambtsbericht te twijfelen. De rechtbank merkt daarbij op dat het artikel uit het dagblad Trouw betrekking heeft op een wetsontwerp waarvan niet is gebleken dat het inmiddels in werking is getreden en reeds om die reden niet afdoet aan het algemeen ambtsbericht, nog daargelaten de vraag wat na de eventuele inwerkingtreding hiervan de gevolgen voor eiser zouden zijn.

2.21 In WBV 2007/15 is op basis van de bevindingen uit het algemeen ambtsbericht aangegeven dat een Iraanse moslim die is bekeerd tot het christendom te maken kan krijgen met dreigefoontjes of met problemen met (locale) overheden. Ook is bekend dat bekeerlingen moeilijkheden hebben ondervonden om rechtsbescherming of beroepsmogelijkheden te zoeken. Wanneer deze personen reeds om andere redenen dan de geloofsovertuiging in de negatieve belangstelling staan, kan de bekering voor de autoriteiten als verzwarende factor meewegen.

zaaknummer: AWB 07/46838 BEPTDN

blad 5

2.22 Bij uitspraak van de AbRS van 12 augustus 2004 (waarbij het beroep tegen de uitspraak van deze rechtbank (zittingsplaats Leeuwarden) van 2 juli 2004 ongegrond is verklaard) is geoordeeld dat, samengevat, eiser als ongehuwde buiten de werkingssfeer van de strafbepaling voor overspel (artikel 83 van het Iraanse wetboek van strafrecht) valt. Voorts is geoordeeld dat, nu geen sprake is van overspel in de zin van artikel 83 van het Iraanse wetboek van strafrecht, eiser niet kan worden gevolgd in zijn stelling dat hij zal worden vervolgd door de Iraanse autoriteiten ter zake van schending van een religieuze norm. Nu de uitspraak van de AbRS van 12 augustus 2004 onherroepelijk is geworden en derhalve in rechte vaststaat, zal de rechtbank bij haar beoordeling van voornoemde rechtsoordelen uitgaan. Hieraan kan niet afdoen de door eiser in beroep overgelegde kopie van een dagvaarding, waarin hij wordt opgeroepen om zich op 7 januari 2008 bij de rechtbank te melden voor de tenuitvoerlegging van zijn straf voor overspel met getrouwde personen. Dit document betreft immers een kopie die niet op authenticiteit kan worden onderzocht. Verweerder heeft aan deze kopie dan ook terecht geen belang gehecht.

2.23 Nu eiser ook overigens niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij reeds om andere redenen dan zijn geloofsovertuiging in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staat of heeft gestaan, concludeert de rechtbank dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser onvoldoende, hem persoonlijk betreffende zwaarwegende feiten en omstandigheden heeft aangevoerd om tot vluchtelingschap in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw te concluderen.

2.24 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, is voorts niet aannemelijk dat eiser bij gedwongen verwijdering naar Iran een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Evenmin zijn andere individuele feiten en omstandigheden gesteld op grond waarvan een dergelijke vrees alsnog aannemelijk moet worden geacht. Eiser kan aan het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw derhalve geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.25 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.26 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummer: AWB 07/46838 BEPTDN

blad 6

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. K.J. Veenstra en in het openbaar uitgesproken op 11 augustus 2008.

V. Liemburg
(de griffier is buiten staat deze
uitspraak mede te ondertekenen)

mr. K.J. Veenstra

Afschrift verzonden op:

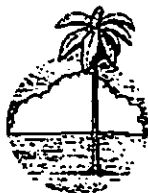
Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Let wel: ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Voor kopie conform
De Griffier

ADVOCATENKANTOOR PALM

Brigittenstraat 17
3512 KJ Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mr G. Ocaik
mw. A. Lewa (chef de bureau)

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 4 SEP 2008

ZAAKNR.	6795
AAN: V/S	
BEHANDELD: DD:	PAR.

HOGER BEROEPSCHRIFT (ASIEL)

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

PER FAX: 070 - 365 13 80

Ten behoeve van de vreemdeling

Naam:	
Geboortedatum:	
Nationaliteit:	Iraanse
Geslacht:	m
Woon- of verblijfplaats:	p/a advocaat

te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde aan de Brigittenstraat 17 (3512 KJ) Utrecht.

Gegevens van de door bovengenoemde vreemdeling tot het indienen van dit hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigde

Naam gemachtigde:	mr S. Coenen
Kantoor:	Advocatenkantoor Palm
Adres:	Brigittenstraat 17
Postcode:	3512 KJ
Plaats:	Utrecht
Telefoon:	030 234 11 50
Fax:	030 234 11 53
Dossiënummer:	0610.16

Omschrijving uitspraak

Instantie:	Vreemdelingenkamer rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht
Registratienummers:	AWB 07 / 46838
Datum uitspraak:	11/08/08
Datum verzending afschrift:	idem

Advocatenkantoor Palm B.V. is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Utrecht (nr 30205111).

Alle opdrachten worden aanvaard en uitgevoerd onder algemene voorwaarden, gedeponeerd bij de Kamer van Koophandel, welke u op verzoek worden toegezonden.

Advocatenkantoor Palm B.V. is aangesloten bij de Geschillencommissie Advocatuur.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Stichting Derdengelden ABN AMRO rekeningnr 43.82.30.213

ADVOCATENKANTOOR PALM

GRIEVEN:

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voert daartoe het volgende aan.

Ten onrechte concludeert de rechtbank dat verweerder juist geoordeeld heeft door te stellen dat appellant niet in aanmerking zou dienen te komen voor een verblijfsvergunning asiël. Appellant kan niet begrijpen dat de rechtbank verweerder volgt in haar redenering dat appellant niet beperkt zou worden in zijn bestaansmogelijkheden vanwege discriminatoire behandeling. Appellant heeft gemotiveerd aangetoond dat dit wel het geval is. De rechtbank motiveert haar oordeel dat verweerder gevolgd kan worden in haar redenering niet voldoende en handelt derhalve in strijd met 3:46 AWB.

Immers, in haar uitspraak gaat de rechtbank voorbij aan de beperkingen die de Iraanse samenleving kent op het gebied van het actief bekeren van moslims vormen volgens uw dienst *onvoldoende grond om aan te nemen dat zijn leven bij terugkeer ernstig zal worden belemmerd.*

De rechtbank gaat voorbij aan het door appellant aangehaalde uit het meest recente ambtsbericht (pagina 24 en 25):

“Op 23 december 2007 heeft de president een wetsontwerp tot wijziging van het wetboek van strafrecht aan het parlement ter goedkeuring voorgelegd, waarin terdoodveroordeling voor afvalligheid en godslastering mogelijk wordt. Het wetboek van strafrecht heeft extraterritoriale werking. Hierdoor kan een Iraniër, eenmaal teruggekeerd in Iran, veroordeeld worden voor een delict dat hij in het buitenland heeft gepleegd.”

De rechtbank beslist gezien bovenstaande ten onrechte dat het beroep ongegrond zou zijn en dat derhalve geen proceskostenveroordeling wordt toegekend.

Verzocht wordt bovengenoemde uitspraak te vernietigen, het beroep in eerste aanleg alsnog gegrond te verklaren, onder veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Utrecht, 04/09/08

Gemachtigde

Bijlage: de uitspraak waarvan hoger beroep

*